

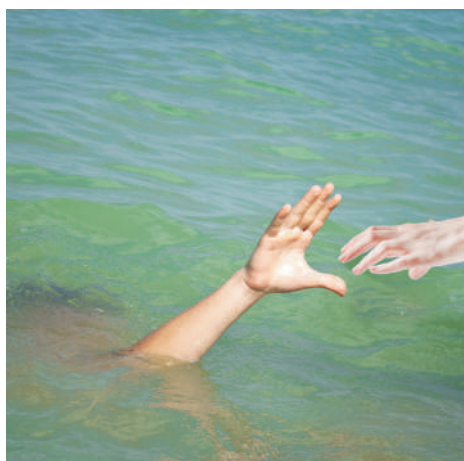

ВІЧНИЙ СКАРБ

УВАГА! ЗВУЧИТЬ СИГНАЛ ТРИВОГИ

Коли засурмить Божа сурма, упадуть усі стіни смерті й ми здобудемо духовну перемогу. Не наші зусилля, а сила Господа й наша віра зроблять чудо. У кожного з нас є свої перешкоди й труднощі. Багато хто сьогодні втратив роботу і живе завдяки допомозі небайдужих людей. Інші втратили житло, рідних... Треті ставлять запитання: «Чому так відбувається?» Бог говорить: «Тільки вір. Пам'ятай: коли звучить Моя сурма, вона руйнує всі стіни. Я знайду можливість розв'язати твої проблеми. Головне – роби те, що Я тобі кажу. Будь вірний Мені і дай Мені можливість зруйнувати перешкоди, які сьогодні стоять перед тобою».

2

ПООБІЦЯВ БОГОВІ –
ВИКОНАЙ

4

ЩЕ ОДИН ШАНС

6

ВІРТЕ В БОЖЕ
ЧУДО

8

ОДНЕ ЗАПИТАННЯ
ЗМІНИЛО СТОСУНКИ

10

ВЗУТТЯ НА ВСЕ ЖИТТЯ?!

У 1866 році англійський швець Джон Хантер Лобб відкрив незвичайну майстерню, де взуття шили винятково на замовлення і переважно для королівської сім'ї. Його справу продовжили діти й онуки, і сьогодні фірма *John Lobb* виготовляє взуття для політиків і багатьох людей, які бажають мати унікальну пару взуття, зроблену точно по їхній нозі. Звичайно ж, такі черевики або туфлі коштують дуже дорого. Одна пара може коштувати шість тисяч євро – залежно від матеріалу й моделі. Спочатку виготовляють дерев'яну колодку, що якнайточніше відтворює ступню замовника, а потім вручну розкрояють шкіру й шиють туфлі, зважаючи на всі його побажання.

У взуттєвій майстерні Бога теж були виготовлені унікальні сандалі для кожного ізраїльтянина, який вийшов з Єгипту в пустелю. Бог подбав про потреби кожного. Взуття було зручне, тому ізраїльтяни долали великі дистанції у спеку по пісках і не натирали ноги. Взуття було міцне, і навіть через 40 років подорожі підощва не стерлася (П. Зак. 29:4).

Бог завжди дає нам те, що ми потребуємо. Кожне благословення, що посилається з Неба, задумано саме для тебе, аби задовольнити всі твої потреби. Бог не тільки забезпечує тебе їжею, щоб ти був ситий, не лише дарує друзів, аби тобі було цікаво і не самотньо, Він благословляє тебе, щоб ти ділився благословенням з іншими.

У небесній майстерні взуття вже готова пара і для тебе. Ці черевики ідеально тобі пасують, і в них ти підеш Божим шляхом. Їхня підощва не зітреться, а шви не порвуться, якщо ти служитимеш Царю царів і Господу володарів. Взуй небесне взуття вже сьогодні та плануй своє майбутнє разом з Богом. Запитай у Нього: чого тобі треба навчитися, які в тебе таланти, з якою метою Він створив тебе? І Бог направить тебе.

Джон Хантер Лобб

УВАГА! ЗВУЧИТЬ СИГНАЛ ТРИВОГИ!

Жителі України почули протяжний сигнал повітряної тривоги 24 лютого 2022 року. Нині ми чуємо його майже щодня, а іноді й по кілька разів на день. За 12 місяців війни люди по-різному почали реагувати на сигнал повітряної тривоги. Коли Київ був під загрозою захоплення, гриміли вибухи, ми всі бігли до сховища, рятувалися й молилися, щоб Господь зберіг нас, наші оселі, щоб усі залишилися живими та здоровими. У містах і селах, де не так часто звучить сирена, люди вже не біжать до бомбосховища чи підвалу, а спокійно йдуть вулицею, їдуть у транспорті, займаються своїми справами. Вони вірять у Божий захист, довіряють ППО. А в містах, де було дуже небезпечно, жителі тижнями не виходили з метро й підвалів.

Звуки сирени не можна ігнорувати, адже це попередження про

небезпеку. Що ви відчуваєте, коли чуєте сигнал повітряної тривоги? Коли розумієш, що стоїть за цим сигналом: летять ракети і наше життя під загрозою, тоді стає страшно й тривожно.

У стародавньому Ізраїлі також звучали сигнали тривоги; їх передавали або срібними сурмами, або шофаром – духовим інструментом, виготовленим з рогу тварини. Про що повідомляв звук сурми? На що ізраїльський народ мав звернути особливу увагу?

СУРМА ІНФОРМУЄ

Перша згадка про сурми міститься в біблійній книзі Числа. Єврейський народ (а це близько двох мільйонів осіб), який Бог звільнив від єгипетського рабства, попрямував до пустелі. Господь через вождя Мойсея виховував, дисциплінував колишніх рабів,

розподіляв їх на окремі племена, викладав схему їхнього розташування під час походів і таборування. У який спосіб можна було організувати цю величезну масу людей та передавати їм певну інформацію, конкретні повеління? За допомогою сурм. Тому Господь звелів Мойсеєві: «Зроби собі дві срібні сурми. Вони мають бути кованими і слугуватимуть тобі для скликання громади, а також для того, щоб згортати табори» (Числ. 10:1, 2). Сурми звучали по-різному: одна або дві, їхні звуки були короткі або довгі, і всі вони передавали певну інформацію, наприклад: зібрати народ, прикликати самих начальників, оголосити свято, прославити Господа, сповістити про небезпеку або війну. Ці звуки було чути в усіх кінцях табору. У битвах також використовували сурму. Рацій тоді не було, і під час бою сигналом сурми сповіщали, що саме потрібно робити воїнам. А як радісно й урочисто звучали сурми, звіщаючи про перемогу!

Коли ізраїльський народ оселився в Обітованій землі, сурми продовжували використовувати в різних релігійних і громадських заходах: при помазанні царя, посвяченні храму, на святкуванні визначних подій. Проте особливо важливу роль сурми відігравали під час двох визначних подій у житті Божого народу: свята сурми відзначення ювілейного року.

СВЯТО СУРМ

Протягом цього дня в Ізраїлі звучали сурми, і всі віруючі мали прийти до храму на поклоніння Господу. Чим же вирізнялося це свято? Чому весь день мав лунати звук сурми? На що Господь бажав звернути увагу Свого народу?

Звук сурми мав нагадувати, що за десять днів відбудеться одне з найважливіших свят в Ізраїлі – Йом Кіпур, День очищення, або Судний день, коли всі ізраїльтяни

ВЕЛИКІ ДОСВІДИ

Інколи Бог вестиме нас через вогонь. Господь знає, як зробити нас «вогнетривкими». Люди не визначають вашу долю, погані повороти не здатні знищити Божий план для вашого життя. Хвороби, залежність, несправедливість позбавлені вирішального слова. Не засмучуйтеся через те, що Бог не вберіг вас від вогню. Повірте, Він поруч з вами у випробуваннях. Господь не запобігає кожній негативній ситуації. Він використовує негаразди, щоб наблизити нас до нашого призначення.

Ми б ніколи не пізнали Божої сили, якби нас ніколи не кидали у вогонь. Бог знає, з чим ми зіткнулися. Для Господа це не новина. Противник, можливо, хотів посилити вогонь усемеро, але не зміг це зробити. Бог контролює не лише наше життя, а й наших ворогів. Замість того щоб скаржитися на пожежу, кличте до Бога. Нехай Він покаже всю Свою силу й переможе зло. Господь це зробить досконало, повірте.

Без великих випробувань ми не матимемо великих досвідів. Без великих боїв ми не побачимо великих перемог!

мали стати перед Богом на суд. Цього дня в храмі проводилися особливі церемонії очищення народу та святині. Саме про це сповіщали сурми, закликаючи кожного віруючого приготуватися до суду. Тому протягом десяти днів, від свята сурм до Судного дня кожен віруючий мав у глибокому смиренні, пості й молитві ретельно досліджувати своє серце, аналізувати власне життя, каятися в гріхах і шукати прощення й захисту в Господа. Звук сурм ніби запитував ізраїльтян, чи покаялися вони в гріхах, чи висповідалися перед Богом, чи знайшли своє сховище в Божій благодаті. Той, хто знехтує приготування, не впокориться і не розкається, загине. Тому сурми звучали пронизливо, як сирени, застерігаючи, що спасіння можна втратити.

Сьогодні пронизливі звуки сирени допомагають нам уявити, як це було в давнину, коли цілий день звучали сурми, попереджаючи про щось важливе. Нині, почувши сигнал повітряної тривоги, про що думаємо ми? Адже війна в Україні така, що ніхто навіть з мирних жителів не знає, чи зустріне завтрашній день. Ми усвідомлюємо, що живемо в останній час, бо скоро на Землю прийде Христос. А також знаємо: «Усі ми маємо з'явитися перед судовим престолом Христа, щоб кожний одержав згідно з тим, що в тілі робив: добро чи зло» (2 Кор. 5:10). Чи готуємося ми до цього? Чи прийняли у своє серце Ісуса Христа як нашого Господа, Спасителя і Заступника на Небесному суді? Чи знайшли сховище в Ньому, сказавши: «Охороно моя та твердине моя, я надіюсь на Тебе» (див. Псал. 91:2)? Можливо, саме про це має нагадати нам звук сирени, закликаючи нас приготуватися до

зустрічі з Господом, упокоритися перед Ним, покаятися та зректися кожного гріха.

УНІКАЛЬНИЙ РІК

У стародавньому Ізраїлі сурми також звучали в ювілейний рік, тобто кожного 50-го року. Це був час великого викуплення – визволення рабів і всіх боржників: бідних, вдів, сиріт. Ці люди не мали жодних

Коли засурмить Божа сурма, де будемо ми з вами? Усе залежить від нашого вибору. Хтось обере Ісуса і буде спасений, а хтось відкине Спасителя й загине. Кожна людина має визначитися.

ресурсів для розв'язання своїх проблем. Не було кому викупити їхні душі чи борги. Цього року їхнім Викупителем виступав Сам Бог. Утім, викуплення ювілейного року охоплювало не тільки людей, а й землю, родову спадщину батьків. Усю землю, яка з

певних причин перейшла від власника до іншої особи, повертали сім'ї власника.

Ювілейний рік символізував настання нової ери, коли звільнений від гріха Божий народ і викуплена оновлена Земля вічно святкуватимуть перемогу Христа над злом. «І я побачив нове небо і нову землю, бо перше небо і перша земля проминули... І почув я гучний голос із престолу, що промовляє: Ось Божа оселя з людьми; і Він поселиться з ними, і вони будуть Його народом, і Сам Бог буде з ними – їхній Бог; і Він обітре кожен сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – уже більше не буде, тому що перше минулося» (Об'явл. 21:1–4). Тому частіше звертаймо свій погляд віри в майбутнє, де не буде зла, війни, ненависті, страждань і смерті; де пануватимуть вічний мир і радість.

ВИЗНАЧАЙМОСЯ СЬОГОДНІ

Незабаром над нашим світом ще раз прозвучить сурма, цього разу остання Божа сурма, котра звістить про повернення Ісуса Христа на Землю. «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба» (1 Сол. 4:16). У цей час померлі праведники воскреснуть, а живі переминаяться. Ми віримо, що тоді воскресне безліч тих, хто загинув у теперішній війні. Тоді сім'ї, розлучені смертю, навіки возз'єднаються. А де будемо ми з вами? Усе залежить від нашого вибору. Хтось обере Ісуса і буде спасений, а хтось відкине Спасителя й загине. Для одних звук Божої сурми принесе радість, а для інших – горе. Кожна людина має визначитися.

Не наші зусилля, а сила Господа й наша віра зроблять чудо. У кожного з нас є свої перешкоди й труднощі. Багато хто сьогодні втратив роботу і живе завдяки допомозі небайдужих людей. Інші втратили житло, рідних... Треті ставлять запитання: «Чому так відбувається?» Бог говорить: «Тільки вір. Пам'ятай: коли звучить Моя сурма, вона руйнує всі стіни. Я знайду можливість розв'язати твої проблеми. Головне – роби те, що Я тобі кажу. Будь вірний Мені і дай Мені можливість зруйнувати перешкоди, які сьогодні стоять перед тобою».

Коли сьогодні ми чуємо у своєму місті чи селищі звук повітряної тривоги, не тільки біжимо до бомбосховища, а й згадаймо, що незабаром прийде Господь. Це може бути останній день або остання мить нашого життя. Чи не плачемо ми у своїй душі ненависть, образу, гордість, заздрість? Приймемо у своє серце Христа. Приготуймося до зустрічі з Ним.

Володимир Боровий

ОБІЙМИ МЕНЕ, ІСУСЕ

Обійми мене, Ісусе, обійми, Нче мати немовля своє. Пригорни до Себе, пригорни, Хай тривога з серця відійде.

Доторкнись до мене, доторкнись, Коли тіло чи душа страждають. Поспіши, Ісусе, поспіши, Коли сили й віра залишають.

Простягни, Ісусе, простягни Свої руки сильні як покров. І зрости у серденьку, зрости Віру, і надію, і любов.

Напиши, Ісусе, напиши На скрижалях серця Свій Закон. Відтвори, благаю, відтвори Твій характер у моєму знов.

Поведи, Ісусе, поведи В невідомий рік, що за дверима. Завдяки Тобі, лиш завдяки, Я прожив роки, що за плечима.

Наділи, Ісусе, наділи Силою Твого Святого Духа. І зроби чутливими, зроби До святого Слова мої вуха.

Ти прости, Ісусе, Ти прости, Щоби ближніх сам умів прощати, І благослови, благослови, Щоб для іншого благословенням стати.

Увійди, Ісусе, увійди І вечеряй у моєму домі. Запали світильник, запали, Щоб на світло йшли мандрівники убогі.

Прожени із серця, прожени Песимізм, байдужість і гординю. Посади натомість, посади Оптимізм, смирення й доброти зернину.

Поклади у серце, поклади Ворожнечу до гріха й спокуси. Окрили, Ісусе, окрили До святої праці у час смуту.

Обійми мене, Ісусе, обійми І тримай, тримай міцніше. О, прийди, Ісусе, о, прийди У знедолений цей світ скоріше!

Володимир Велечук

МОЖУ ДОПОМОГТИ ДВЕРИМА

Лілія Г.

Коли я скаржилася мамі на неприємності, вона завжди говорила:

– Я не знаю всіх деталей, але можу допомогти тобі дверима.

Почувши це вперше, я здивувалася. Мама пояснила:

– У твоєму житті може трапитися що завгодно, але не може статися одне: що я не відчиню тобі двері. У будь-який момент, якщо ти втомишся, не захочеш продовжувати, втрадиш, розчаруєшся, захворієш, матимеш рацію чи ні, і постане запитання: «Що робити і куди йти?» – то йди додому, до мене. Я обіцяю не запитувати зайвого, але обіцяю

м'яку постіль, смачну їжу, теплі обійми, підтримку.

Щастя – це просто... Це просто знати, що у світі є та людина, яка допоможе тобі відчинити дверима.

Технологія DOLBY

Рей Долбі

У перших диктофонах використовували плівкові касети, на які звук можна було записати лише раз. Тоді це було нововведення. Ми годинами грали в репортерів, записуючи наші голоси, а потім бігли прослухати їх на магнітофоні. Якість звуку була погана, слова ледь можна було розібрати, але було цікаво почути на записі гавкіт сусідського собаки, чийсь голос і ще багато чого.

Інженер Рей Долбі створив систему шумозаглушення, відому як *Dolby NR*. У цього інженера понад 50 винаходів, і всі стосуються звуку. Його прізвище, указане на будь-якій техніці, означає, що цей прилад було виготовлено із застосуванням винайденої Долбі технології шумозаглушення, завдяки якій звук став чистішим і чіткішим.

Бог розмовляє з нами через кожне слово Біблії. Коли читаємо вірш зі Святого Письма, чуємо Божий голос. Можливо, під час читання в нашій голові з'являються сторонні думки, які своїм шумом відволікають нас настільки, що голос Бога стає невідчутним і ми втрачаємо те, що Він хоче сказати нам.

Шкода, що Рей Долбі не винайшов системи, яка прибирає шуми з нашого мозку в моменти, коли нам потрібно чітко почути голос Бога. Проте ми маємо Святого Духа. Якщо Він присутній під час нашої розмови з Богом, то ми добре розуміємо, що Господь хоче сказати нам.

Щоразу, коли думки відволікають вас, відновлюйте зв'язок із Богом. Святий Дух забезпечить якість звуку, яка значно перевищує технологію DOLBY.

«Послухайте пильно й почуйте Мій голос!» (Ісаї 28:23).

Забрати від християн хрест – все одно, що забрати сонце з неба. Хрест наближає нас до Бога, примиряючи нас із Ним. Без хреста людина не могла б мати єдності з Отцем. Коли біля підніжжя хреста грішник споглядає Того, Котрий помер задля його спасіння, то може мати повноту радості, бо його гріхи прощені. У вірі схиляючи коліна біля хреста, він досягає такої висоти, яка непідвладна людині.

Е. Уайт

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ГОСПОДА

У нашому житті буває так, що ми довгий час молимося за хворого родича, але хвороба не відступає. Чому так стається? Якщо Бог – люблячий Отець, Який бажає допомогти нам, а ми Його діти, котрі звертаються до Нього по допомогу, то чому нічого не змінюється?

У Євангелії йдеться про чоловіка, який 38 років був паралізований і чекав будь-кого, щоб його опустив у купальню Витезда для зцілення. Там відбулася його зустріч з Ісусом (див. Івана 5:2–9). Христос поставив хворому, здавалося б, дивне запитання: «Чи ти хочеш стати здоровим?» Хворий чоловік відповів: «Так, я хочу одужати, але не маю людини, яка опустила б мене до купальні, коли забурлить вода. Коли ж я приходжу, то інший уже заходить

раніше за мене». Ці слова свідчать про те, що у хворого чоловіка, крім бажання зцілитися, було чітке розуміння, у який спосіб це можна здійснити. У свідомості хворої людини існував тільки один спосіб розв'язання проблеми. Потрібно було мати сильну та спритну людину. Коли до хворого підійшов Ісус Христос, той насамперед надіявся на Його міцні м'язи та швидкі ноги, але не роздивився в Ньому Бога.

Благуяючи про щось Бога, ми також маємо не тільки бажання і не просто висловлюємо Господу прохання. Кожен з нас має чітке уявлення про те, як Господь повинен відповісти, як Він зобов'язаний учинити, що Він має зробити.

Як ви думаєте, чи міг Ісус Христос віднести хворого до води першим? Чи міг Він зробити, щоб вода забурлила? Чому ж

Він цього не зробив? Ісус Христос хотів викласти всім нам урок. Читаючи цей уривок, ми відкриваємо для себе істину, яка характеризує насамперед Бога, дає нам особливе знання про Нього. Цей епізод показує, що Бог не обмежений у Своїх діях нашими уявленнями про розв'язання проблем. Господь обрав зовсім інший шлях. Він зцілив хворого простими словами: «Устань, візьми постіль свою і ходи».

У Бога завжди є кращий шлях розв'язання нашої проблеми. Якщо вам здається, що Господь чекатиме, будь ласка, перегляньте ваші уявлення про Бога. Наш Бог – усемогутній, Він може відчинити двері там, де ми їх не бачимо.

Коли спасенні зберуться на Небесах, Ісус Христос відкриє їм історію їхнього життя, покаже всі можливості, які вони мали, і всі прохання, що залишилися без відповіді. Коли ми зрозуміємо, що Бог вів нас іншим шляхом, і побачимо, куди б привів наш власний, то впадемо на коліна, віддамо славу й подяку Богові та скажемо: «Дякую, Господи, що у Твоїй мудрості Ти не дав мені відчинити ті двері, про які я Тебе так довго просив».

Часто наші плани зазнають краху саме тому, аби Божі плани щодо нас могли успішно здійснитися. У майбутньому житті таємниці, які тут дошкуляли нам і засмучували нас, відкриються. Ми побачимо, що наші, здавалося б, не почуті молитви й надії, які не справдилися, обернулися для нас найкращими благословеннями.

Продовжуйте пізнавати Бога. Ви не зрозумієте усього. Реальний Бог значно більший за той образ, який може вмістити наш розум. Не применшуйте силу Господа до рівня свого розуму. Не обмежуйте дій Бога своїми способами розв'язання проблем, дозвольте Йому залишатися всемогутнім і всезнаючим Господом у вашому житті.

Пообіцяв Богові – ВИКОНАЙ

Андрій Колодій

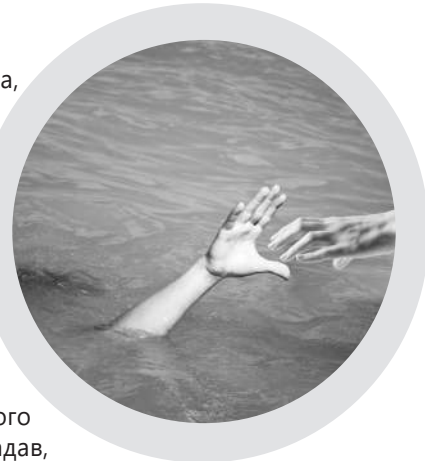
Мир вам. У час війни, горя та страждань ці слова набувають особливо глибокого значення. Якось я розмовляв з одним чоловіком, який брав участь у бойових діях. Він розповідав, що одного разу вночі їхня група опинилася на мінному полі. Коли міни почали підриватися і гинули його друзі, серед них не було невірних. Усі молилися й хотіли залишитися живими. Усі кричали до неба: «Господи, рятуй! Ми зробимо для Тебе все, що Ти хочеш».

Коли я слухав його, пригадав історію, яку колись розповідав мій дідусь Євген Миколайович Колодій. Він опинився в Ленінграді й пережив усю блокаду в лавах радянської армії під час Великої Вітчизняної війни. Одного разу, коли вони переправлялися через Ладогу, їхній батальйон потрапив під обстріл ворожої авіації. Розривалися бомби. На понтонних мостах не було куди подітися. Він розповідав, що поруч впала бомба. Потужною ударною хвилею його відкинуло в річку. Там був страшний гуркіт і шум, а під водою – цілковита тиша. Він відчув, як опинився на самому дні. Це було недалеко від берега, не дуже глибоко. Тоді він зрозумів, що це кінець. Мій дідусь помолився: «Боже, якщо Ти спасеш мене, я все життя служитиму Тобі». Тієї ж миті чиясь рука вхопила його за волосся й витягла з води. Це була дівчинка, яка бачила, що солдата змило з понтона, і пірнула за ним, аби врятувати. Що вона там робила, ніхто не знає. І чи це була просто дівчинка, теж невідомо. Адже, коли дідусь, який тоді був юнаком, отямився, дівчинки вже не було поруч.

Закінчилася війна, він залишився живим, неушкодженим повернувся додому на Львівщину і забув про обіцянку, яку дав Богові. Лише коли ще раз невблаганна доля підняла меч над його головою, він пригадав, що колись у Ленінграді на дні Ладоги пообіцяв служити Господу за врятоване життя. Мій дід від щирого серця розкався: «Боже, пробач мені, що я забув про свою обіцянку!» Він знайшов істинну Церкву і відтоді все своє життя служив Богові.

Як би не було прикро й сумно про це говорити, війна прийшла в Україну. На нашій землі точаться бої, вибухають бомби, ракети, снаряди, гинуть жінки й діти. Наші бійці мужньо захищають нашу землю. Та скільки з них опиняється в подібних ситуаціях і скільки обіцянок лине до Бога в цей непростий час! Нехай Господь перебуває з кожним українцем у цій війні.

«Принось Богові в жертву подяку, і виконуй свої обітниці Всевишньому, і до Мене поклич в день неволі, – Я тебе порятую, ти ж прославиш Мене!» (Псал. 50:14, 15).

ЯК ПРАВИЛЬНО ЧЕКАТИ ХРИСТА

Як найкраще очікувати Другого приходу Ісуса? Якщо ми впадатимемо у відчай від довгого очікування, то це не допоможе. Очікування не переноситься легше, якщо постійно дивитися на годинник або намагатися дізнатися день і годину. Сам Ісус говорив про це, коли помітив занепокоєння учнів щодо майбутніх подій. «А вони зішлись і запитували Його, кажучи: Господи, чи не в цей час Ти відновиш царство Ізраїля? Та Він сказав їм: Не вам знати час і строки, котрі Отець встановив Своєю владою, але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, по всій Юдеї та Самарії – і аж до краю землі!» (Дії 1:6–8). Цими словами Господь

навчав, що найкраще очікування переноситься тоді, коли ми є Його свідками і виконуємо Його місію.

Припустимо, що я попрошу вас зустрітися завтра на міській площі. Я не скажу вам, о котрій годині прийду, – я можу прийти в будь-який момент. Ми прощаємося і розходимося. Ви приходите на площу вранці, сідаєте на лавку і починаєте дивитися в усіх напрямках. Минає година, напруга наростає. Ви все ще пильно вдивляєтеся в людей, шукаючи мене поглядом, але мене все немає. Через три години ви все ще там. Ви втомилася, дивитесь на годинник і з нетерпінням чекаєте моєї появи. Час минає, хвилини змінюють години. Ви відчуваєте голод і спрагу. На годиннику – 18:00. Ви чекаєте від шостої

ранку. Дванадцять годин очікування – це довго. У вас уже болить шия від постійних поворотів то в один, то в інший бік. У результаті ви доходите висновку, що я не прийду, і йдете геть. Я з'являюся через хвилину після вашого відходу, але вас уже немає. Ви даремно чекали. Ви засмутилися та зневірилися чекати. Ви даремно витратили день.

ПРАЦЮЙТЕ ПІД ЧАС ОЧІКУВАННЯ

Уявіть собі іншу картину. Я прошу вас чекати мене завтра на міській площі, але цього разу даю вам роботу. Доки мене немає, вам потрібно виконати завдання: у вас десять величезних коробок з цукерками, які потрібно загорнути в обгортку. Ви отримуєте цукерки і обгортковий папір. О шостій ранку ви починаєте старанно працювати. Роботи стільки, що завершити її до мого приходу здається неможливим. Проте ви не розумієте, що, хоч я міг виконати цю задачу по-іншому, усе ж таки довірив її вам, щоб очікування не здалося вам важким і безнадійним.

Ви приходите о шостій ранку і концентруєтесь на виконанні своєї роботи. Ви настільки зайняті, що час, здається, летить. Замість того щоб дивитися на годинник, ви настільки занурені у свою роботу, що не зупиняєтеся. Продовжуючи працювати, ви раптом відчуваєте, як моя рука лягла на ваше плече. Ви дивитесь на мене з подивом – уже 18:00.

– О, ви вже тут?

– Так, я вже прийшов.

– Я навіть не помітив, як минув час.

– Звичайно, ви не помітили, адже були сконцентровані на роботі, а не на часі.

Александр Буйон

МОЛИТВА З «МІКРО- ХВИЛЬОВОЇ ПЕЧІ»

У 1945 році американський інженер Персі Спенсер винайшов мікрохвильову піч. Він випробовував радар з магнетроном – приладом, який генерує мікрохвилі, і помітив, що шоколадка в його кишені нагрілася й розплавилася. Щоб дослідити явище, що його зацікавило, Спенсер помістив у зону впливу мікрохвиль попкорн, а потім – курячі яйця. Переконавшись, що так можна приготувати їжу, він створив першу мікрохвильову піч, яку назвав *Radarange*. Це був великий, важкий і дорогий апарат, який використовували лише у військових їдальнях і шпиталях для розморожування продуктів. Потім апарат удосконалили, і 1955 року випустили першу мікрохвильову піч для домашнього використання.

Основна характеристика мікрохвильових печей – дуже швидке розігрівання їжі, за кілька хвилин, а то й менше. Однак для деяких і це недостатня швидкість. Вони з нетерпінням чекають сигналу закінчення роботи, не відриваючи очей від напівпрозорого скла дверцят, або витягують тарілку через декілька секунд після того, як поставили її всередину, щоб переконатися: їжа ще не розігрілася.

Нам подобається швидко, як їжа в мікрохвильовій печі, зокрема й наші молитви. Яке нетерпіння ми виявляємо, коли Бог не відповідає на наші молитви одразу після сказаного «амінь»!

Господь може дати нам те, що ми просимо, в одну мить. Однак Він знає, що це не найкраще для нас, тому іноді «готує» відповідь на «повільному вогні». Нам потрібно навчитися чекати, доки Бог відповість нам у належний час. Тоді результат буде найкращий.

Не оглядайся назад, коли Бог бере тебе за руку, щоб вивести звідти, де ти гинеш.

НЕ КРАДИ

Пригадую епізод з роману В. Гюго «Знедолені», як колишній каторжник Жан Вальжан краде столове срібло у священника, який прихистив його на ніч. Коли його ловлять і звинувачують у крадіжці, священник заступається за нього, говорячи, що він сам подарував йому ці речі, і цим змінює серце Жана назавжди.

Не кради. Про що говорить ця заповідь: лише про присвоєння чужих матеріальних цінностей чи про щось більше? Якщо заглибитися в суть, то гріх у тому, аби привласнювати собі чуже. А це може бути:

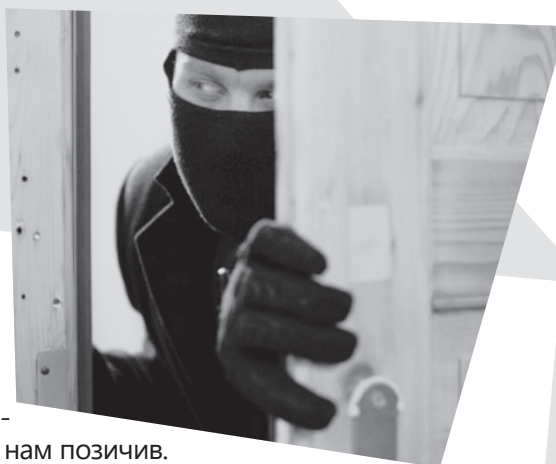
Нечесність у життєвих справах: узяти в когось у борг і не віддати; заплатити працівникові менше, ніж домовлялися; обрахувати покупця чи продавця; не платити податків; продати неякісний товар. «Не будеш гнобити ближнього свого, і не будеш грабувати, і не задержиш в себе через ніч аж до ранку заробітку наймита» (Левит 19:13). Чому заробіток не має залишатися до ранку? Бо, можливо, гроші потрібні вже ввечері, наприклад, щоб купити продукти. Так само й ми повинні швидше віддавати борг, бо, може,

нашому другові теж потрібні гроші, які він нам позичив.

Забуті речі. Якщо, знайшовши загублену кимось річ, ми залишаємо її собі, не намагаючись знайти господаря, то це теж крадіжка. Уяви, що ти загубив свій гаманець, а хтось знайшов його. Що він має зробити, на твою думку, якщо там є твій номер телефону? «Як хочете, щоб чинили вам люди, – чиніть і ви їм так само» (Луки 6:31).

Брати речі без дозволу. Звичайно, можна думати, що ця людина неодмінно дозволила б тобі скористатися її річчю. Та погодься, це неприємно, коли хтось користується твоїми речами без дозволу. Така собі крадіжка на певний час.

Приховувати чужі крадіжки. Якщо ти став свідком злочину, але мовчиш про це, то стаєш співником. Або якщо купуєш речі, які, як ти знаєш, було вкрадено, ти заохочуєш злодія (Прип. 29:24).

ТЕБЕ ТАМ ПРОСТО ЛЮБЛЯТЬ

Мільйони, тисячі поранених людей
Шукають допомоги і поради,
Шукають рідних і знайомих їм очей,
Тепла шукають, слова, що розрадить.

Схилившись десь на кам'яній плиті,
Що вже навік замовкла із землею,
Вони нічого вже не мають на меті,
Лише б хто повернув їм час з сім'єю.

Коли усі зібрались за столом,
Коли всі поруч, рідні бачиш очі,
Коли в молитві з ними всі разом,
То не такі вже й темні тоді ночі.

Тебе там просто люблять, ні за що,
Не треба щось доводити ділами.
Ти можеш говорити казна-що,
Ти можеш пригорнутися до мами.

Там не потрібні маски, ти такий, як є:
Веселий, злий, серйозний, емоційний.
Розповідаєш просто про своє,
І знаєш, що тут знають слово «вірний».

Тут бережуть ще той святий вогонь,
Який давно вже згас у цьому світі.
Тут не стоять і від проблеми остеронь,
Будується тут все, як на граніті.

Мільйони, тисячі поранених людей
Шукають теплих слів і допомоги.
А ми не хочем часто й бачити очей,
Які любов'ю нам освітлюють дороги.

Сім'я – це щось велике і святе,
І треба вміти нею дорожити.
Бо на Землі усе тут промине,
Та що ти збережеш, того не втратиш.

Тетяна Хомич

ЩЕ ОДИН ШАНС

Я замовила дорогий торт. На малюнку він виглядав чудово, а на смак – дуже солодкий, неможливо було їсти. Усі поколупали в тарілках і залишили. Нікому не сподобався. Я мовчки заплатила за торт значну суму грошей. Кондитер не запитав, чи сподобався торт, а лише поцікавився, чи вчасно привезли і чи не пом'яли.

– Вчасно, – відповіла я. – Не пом'яли.

От і все. Я вирішила, що до цього кондитера більше не звертатимуся. І якщо хтось запитає: «Що це за торт?» – я назву кондитера і не рекомендуватиму його.

Через тиждень кондитер запитав: «Як вам торт?» Я зраділа. Мені не хотілося його образити, але треба було натякнути, що

торт зовсім не сподобався. Я сказала: «Знаєте, він був занадто солодкий, нудотний, ягоди зовсім не відчувалися». І надіслала фото, на якому видно, що гості не з'їли торт. А кондитер відповів: «Дякую вам, що робите мене кращим». І наступного дня надіслав мені коробку ніжного смачного зефіру ручної роботи із запискою: «Дайте мені ще один шанс...»

Я усміхнулася та з радістю дала і другий, і третій шанс, тому що всі ми – люди і піднімаємося сходами своїми помилок до зростання й усвідомлення. Я теж жива людина і можу помилятися. І я хочу, щоб у такому разі в мене був другий шанс. Ця думка гріє мене і допомагає впоратися зі страхом припуститися помилки.

Ця розповідь не про кондитерів, а про те, що, якби люди вміли говорити про свої почуття з повагою до чужих кордонів та емоцій, ми б не так боялися помилятися і запитувати про свій торт: «Вам сподобалося?» Адже несмачний торт – це не обов'язково скандал, пляма на репутації і мінус один клієнт, а можливість дізнатися про свої слабкі сторони, стати кращим, якщо людина використовує шанс виправити свою помилку.

Якось я читала інтерв'ю зі Сильвестром Сталлоне, у якому він розповідав про свого собаку Баткаса. У житті Сталлоне був важкий період безгрошів'я: 26 років, немає роботи, грошей, перспектив – зате був собака, який любив його безумовно. Та найгіршим був той день, коли Сталлоне продав свого собаку, друга, за 40 доларів, бо не було чим його годувати. Потім сталося чудо: він продав свій сценарій фільму «Роккі», і згодом прийшла популярність. А разом з нею – великі гроші.

Отримавши гонорар, Сталлоне відразу побіг до нового господаря Баткаса, щоб викупити його. Однак той хитрий чоловік стежив за успіхом Сталлоне. Він сказав:

– Хочеш назад свого собаку? З тебе 15... тисяч доларів!

Сталлоне, не замислюючись, віддав гроші й повернув собаку. Вони довго були щасливі. Потім у своєму інтерв'ю Сталлоне сказав: «Баткас вартий кожного відданого за нього цента».

«Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» (Прим. 28:13).

Нашу особистість багато в чому визначає те, як ми виправляємо свої помилки.

Ольга С.

ЗМІНА ОТОЧЕННЯ – ЦЕ ПОБІЧНИЙ ЕФЕКТ

Коли змінюється людина, змінюється і її оточення. Це відбувається у двох напрямках: люди, з якими у вас міцні зв'язки, яким ви дорогі, починають змінюватися тому, що змінилися ви. Просто для того, аби продовжувати бути з вами. Цей процес непомітний і неусвідомлений. Це можна порівняти з шестірнею: якщо раптом в одній шестірні в системі став більший крок між зубцями, то інші, щоб система працювала, теж змінюють крок. Ну, звичайно, якби шестірні так уміли.

Ті, хто не зміг пристосуватися до вас нового/ нової, ідуть з вашого оточення, оскільки їм більше немає чим за вас «зачепитися». І приходять нові, з ким є чим «зачепитися».

Так змінюється поле впливу. Проте тут є одна пастка: якщо ви змінюєтеся для того, аби змінити інших, – вам нічого не вдасться. Змінюватися потрібно для себе і заради себе. Зміна оточення – це побічний ефект. Немає жодного сенсу чекати і вимагати змін від інших. Якщо вам щось не подобається в характері інших, то це питання вашого вибору – залишатися з ними на близькій дистанції чи віддалятися.

Коли ми маємо близькі взаємини з Господом, тоді ми змінюємося, стаємо схожими на Нього. Якщо ми з року в рік не змінюємося на краще, слід замислитися, чи справді ми з Богом? Якщо ми справжні християни, то наші ближні або змінюються, стають схожими на християн, або віддаляються від нас.

Ми можемо просити Бога про прощення гріха, про Святого Духа, христоподібний характер, мудрість і силу звершувати Його справу, про будь-який обіцяний Ним дар, – і обітниця запевняє: «Ви отримуєте».

ТВ-програма на БЕРЕЗЕНЬ

HOPE.UA

НЕДІЛЯ

06:10 Замітки пастора
06:25 Хочу вірити, як тато та мама
06:35 5 хвилин для змін
06:45 На перехресті
07:00 Теорема
07:20 Так написано
07:50 Статус МАМА
08:15 Сімейні дрібнички
08:30 Сложных текстов нет
08:50 Консультації з Оленою Яковенко
09:50 Ковток повітря
10:10 Мультфільм
10:30 Медлаторій
11:15 Біблія: чорним по білому
12:00 Богослужіння
13:00 Духовний фронт
14:30 Юдаїзм і християнство у світлі Тори і Євангелія
15:00 12 кроків до свободи (сурдо)
15:20 5 хвилин для змін (сурдо)
15:25 Статус МАМА (сурдо)
15:50 Хочу вірити, як тато та мама (сурдо)
16:00 Помоліться за мене
16:30 Біблія продовжує говорити
17:00 Пригоди Марка
17:15 The Efir
18:15 Філософський камінь
18:35 На перехресті
18:50 Хочу вірити, як тато та мама
19:00 Замітки пастора
19:20 Палата питань
19:40 Рожеві окуляри
20:00 В контексті
21:00 Вечірні історії
21:15 5 хвилин для змін
21:30 Є проблема
22:00 Інша сторона
22:40 Останній відлік часу Землі
23:40 Диванчик

ПОНЕДІЛОК

06:10 Guten Morgen з Ганнеле Отчоскі
06:20 The Efir
07:20 На початку було Слово
07:50 Хочу вірити, як тато та мама
08:00 Ранок надії
10:00 Біблія: чорним по білому
10:40 Ковток повітря
11:00 Ранок надії
13:00 В контексті
14:00 Є проблема
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Богослужіння (сурдо)

15:40 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Останній відлік часу Землі
17:00 Пригоди Марка
17:15 На перехресті
17:30 Духовний фронт
19:00 Так написано
19:30 Медлаторій
20:15 Диванчик
20:40 Теорема
21:00 Вечірні історії
21:15 На перехресті
21:30 5 хвилин для змін
21:40 Сложных текстов нет
22:00 Дорогами християнства
22:30 Духовний фронт

ВІВТОРОК

06:20 Останній відлік часу Землі
07:20 Так промовляє Біблія
07:50 5 хвилин для змін
08:00 Ранок надії
10:00 Богослужіння
11:00 Ранок надії
13:00 Рожеві окуляри
13:20 The Efir
14:20 Сложных текстов нет
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 На перехресті
16:15 Медлаторій
17:00 Пригоди Марка
17:15 Інша сторона
17:55 Теорема
18:15 Статус МАМА
18:40 Мультфільм
19:00 Помоліться за мене
20:00 На початку було Слово
20:30 Є проблема
21:00 Вечірні історії
21:15 Біблія продовжує говорити
21:45 Замітки пастора
22:00 Так написано
22:30 Філософський камінь
22:50 Біблія: чорним по білому
23:35 Хочу вірити, як тато та мама

СЕРЕДА

06:50 Філософський камінь
07:15 Медлаторій
08:00 Ранок надії
10:00 Помоліться за мене
11:00 Ранок надії
13:00 Духовний фронт
14:30 Теорема
14:50 Ваша думка
15:00 Ісус – єдина надія (сурдо)
15:30 Малюваки (сурдо)
15:50 5 хвилин для змін

(сурдо)
16:00 Так промовляє Біблія
16:30 5 хвилин для змін
16:40 Мультфільм
17:00 Пригоди Марка
17:15 Палата питань
17:35 В контексті
18:35 Рожеві окуляри
19:00 Юдаїзм і християнство у світлі Тори і Євангелія
19:30 Диванчик
19:50 Ковток повітря
20:15 Біблія: чорним по білому
21:00 Вечірні історії
21:15 Консультації з Оленою Яковенко
22:15 На початку було Слово
22:45 На перехресті
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР

06:20 В контексті
07:20 Сложных текстов нет
07:40 Мультфільм
08:00 Ранок надії
10:00 Останній відлік часу Землі
11:00 Ранок надії
13:00 Статус МАМА
13:30 На початку було Слово
14:00 Інша сторона
14:40 Рожеві окуляри
15:00 Біблія: чорним по білому (сурдо)
15:45 Сімейні дрібнички (сурдо)
16:00 Консультації з Оленою Яковенко
17:00 Пригоди Марка
17:15 Так написано
17:45 На перехресті
18:00 Медлаторій
18:45 Сімейні дрібнички
19:00 Помоліться за мене
19:30 Є проблема
20:00 Богослужіння
21:00 Вечірні історії
21:20 На перехресті
21:30 Палата питань
21:50 Диванчик
22:10 Юдаїзм і християнство у світлі Тори і Євангелія
22:40 Ковток повітря
23:00 Так промовляє Біблія
23:30 Дорогами християнства

П'ЯТНИЦЯ

06:20 Рожеві окуляри
06:45 Біблія: чорним по білому
07:30 Дорогами християнства
08:00 Ранок надії
10:00 Помоліться за мене
10:30 Є проблема
11:00 Ранок надії
13:00 Біблія продовжує говорити

13:30 Диванчик
13:50 Так написано
14:15 Медлаторій
15:00 Палата питань (сурдо)
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Статус МАМА
16:20 Ковток повітря
16:40 Палата питань
17:00 Пригоди Марка
17:15 Замітки пастора
17:30 Духовний фронт
19:00 На початку було Слово
19:30 Так промовляє Біблія
20:00 Філософський камінь
20:20 Сложных текстов нет
20:40 Мультфільм
21:00 Вечірні історії
21:15 Сімейні дрібнички
21:30 В контексті
22:30 Духовний фронт

СУБОТА

06:10 Консультації з Оленою Яковенко
07:10 Юдаїзм і християнство у світлі Тори і Євангелія
07:40 Ваша думка
07:50 Біблія продовжує говорити
08:20 Хочу вірити, як тато та мама
08:30 На перехресті
08:45 Замітки пастора
09:00 Так написано
09:30 На початку було Слово
10:00 В контексті
11:00 Так промовляє Біблія
11:30 Богослужіння
12:30 Сложных текстов нет
12:50 5 хвилин для змін
13:00 Помоліться за мене
14:00 Ковток повітря
14:20 Філософський камінь
14:40 Мультфільм
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 5 хвилин для змін
17:00 Пригоди Марка
17:15 Сімейні дрібнички
17:30 Диванчик
17:50 Дорогами християнства
18:20 Ваша думка
18:30 Інша сторона
19:20 Хочу вірити, як тато та мама
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Останній відлік часу Землі
21:00 Вечірні історії
21:15 5 хвилин для змін
21:25 Медлаторій
22:10 Рожеві окуляри
22:30 На перехресті
22:50 Клініка онлайн
23:00 The Efir

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ. ДОДАТКАХ

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ -71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті

BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Слово
живого Бога, займаються активно
благодійною діяльністю, приділяють
багато уваги фізичному та духовному
здоров'ю. Чому ж вони називають
себе «ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD // Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

МИ ТАКИХ ГРОШЕЙ НЕ БЕРЕМО

Хочу поділитися з вами реальною історією про Боже втручання в ситуацію. Був 1995 рік, коли процвітали злочинні угруповання й люди, яких називали рекетирами. Вони одержували певну матеріальну вигоду, завдаючи шкоди, тілесних ушкоджень, а інколи навіть вбивали, щоб заволодіти чужим майном.

Якось я повертався з поїздки і сидів у потязі на Київському вокзалі. Раптом відчинилися двері мого купе й один чоловік сказав: «Вас вітають рекетири!»

Раніше мені доводилося чути про них, а тієї миті я зрозумів, що бачу їх на власні очі. Тремтливою рукою я поклав гаманець на стіл. Мій сусід по купе на вимогу віддати гроші сказав, що нічого немає, і його вдарили кулаком в обличчя. Я, поклавши гроші, чекав, що буде далі.

Раптом зайшли ще двоє, почали лаятися. Один з них, професійним рухом винявши гроші з мого гаманця, порахував їх. Там була значна сума. Далі запитав свого напарника: «Що робитимемо?» Той відповів: «Половину забираємо». І раптом Святий Дух, я розумію, що саме Він, не інакше, промовив: «Скажи: "Забирайте всі, бо це не мої, а церковні гроші"». Я насмілюся і саме так сказав.

Вони запитали: «А документи в тебе є?» Я показав посвідчення місіонерського працівника. Той чоловік щось довго розглядав, а потім поклав на стіл посвідчення і мої гроші, сказавши: «Пробачте, будь ласка, ми таких грошей не беремо». Божі кошти залишилися на Його справу.

Микола Синюк

Сварити не означає мотивувати, дражнити не означає допомогти змінитися, змусити не означає дійти до мети.

ВІРТЕ В БОЖЕ ЧУДО

На жаль, нині існує ціла низка захворювань, перед якими навіть найновітніша медицина безсила. Іноді медики розводять руками, визнаючи, що зробили все можливе.

Одного разу юдейський цар Єзекія тяжко захворів і тому впав у депресію. «Тими днями смертельно захворів був Єзекія. І прийшов до нього Ісая, Амосів син, пророк, і сказав до нього: "Так сказав Господь: Заряди своїм домом, бо ти вмирати, а не видужаєш". А той відвернув обличчя своє до стіни, і помолився до Господа, говорячи: "О, Господи, згадай же, що я ходив перед лицем Твоїм правдою та цілим серцем, і робив я добре в очах Твоїх". І заплакав Єзекія ревним плачем... І сталося, Ісая не вийшов ще з середини міста, а до нього було Господнє слово, говорячи: "Вернися, і скажеш до Єзекії, володаря Мого народу: Так

сказав Господь, Бог батька твого Давида: Почув Я молитву твою, побачив Я сльозу твою! Ось я вилікую тебе, – третього дня зійдеш ти до Господнього дому!"» (2 Цар. 20:1–5).

Історія хвороби юдейського царя завершилася успішно. Цар жив ще 15 років, зцілений від недуги, яка, здавалося б, приречла його на смерть. Ця історія – пряме втручання Бога в долю царя. Це чудо та свідчення того, що дива трапляються.

ДІАГНОЗ НЕ ПІДТВЕРДИВСЯ

Багато років тому, коли я ще працював лікарем, моїй дружині поставили страшний діагноз «злоякісна пухлина привушної залози». Біопсія це підтвердила. Першим про хворобу дізнався я. Мій колега привіз результати аналізів, зателефонував мені й попросив спуститися (ми жили в

багатоповерхівці). Він не наважився піднятися до нас, і тоді я все зрозумів. Прочитавши висновок фахівців, я почувався безпорадним. Мені стало дуже страшно, і я не знав, що робити. Я уявив собі, як піднімуся зараз у квартиру, зустрінуся очима зі своєю дружиною, і вона запитає про результати аналізів. Що я їй скажу?

У радянській медицині існував принцип нерозголошення інформації про онкологічне захворювання. Від пацієнта приховували страшний діагноз. Щоправда, доводили до відома родичів. Однак і родичі мали мовчати. Вважали: якщо хворий дізнається про страшний діагноз, то остаточно втратить віру в одужання й перестане боротися за життя. Віра, як відомо, важливий чинник на шляху одужання.

Я вирішив не обманювати й не приховувати, просто сказав дружині: «Валечко, лікарі теж можуть помилятися. Це ще не остаточний діагноз. Знаю випадки, коли діагноз не підтверджувався. Довірмося Богові. Господь покаже». Звичайно, вона не могла стримати сліз, їй було дуже страшно й важко. Однак потім виявилось, що перший діагноз усе-таки був помилковий, хоч його підтвердили майже всі лікарі консилиуму. Лише одна лікарка-онколог, уважно розглядаючи мікропрепарат тканини, узяті під час біопсії, припустила, що це може бути рідкісний вид доброякісної пухлини. Як з'ясувалося, саме це припущення виявилось правдивим. Згодом цей діагноз підтвердили та призначили операцію, під час якої видалили залозу разом із пухлиною. Минуло вже понад 20 років, як дружину зняли з обліку в онкологічному диспансері. І дотепер у неї зі здоров'ям усе гаразд.

Стикаючись із невиліковним захворюванням, навіть якщо діагноз точний, рішення, як жити далі, приймаємо ми. Життя триває, і потрібно жити з надією на

ЩИТ З АНГЕЛІВ

Один чоловік, брат якого воює під Бахмутом, розповів, що отримав від нього звістку: «Вороги йдуть на наших, як демони, без перепочинку. І ось чергова ворожа атака надвечір. Раптом наші воїни побачили дещо неймовірне: між їхніми окопами й окопами загарбників стали в ряд ангели. І через них не пробивалися ні снаряди, ні кулі. Це був як небесний щит. Це бачило багато наших хлопців. Наступного дня вони дізналися, що й у сусідніх окопах наші воїни також бачили цей надприродний захист. Це війна між ангелами й демонами на Землі».

Слава й подяка Богові за Його захист і збережене життя. Не зупиняймося в наших ревних молитвах за нашу країну й захисників. Бог чує наші молитви і відповідає на них.

- Ви НЕ МОЖЕТЕ стати кращими, принижуючи людей.
- Якщо ви погасите чиясь світло, ваше не засяє яскравіше.
- Якщо ви знеціните чийсь досягнення, ваші не стануть кращими.
- Найкращий спосіб допомогти собі – це допомогти іншим. Тому намагайтеся виявляти розуміння й милосердя і надихати ближніх. Тоді ваше світло сяятиме яскравіше.

те, що може статися диво. Те, що трапилося в житті юдейського царя, – це реальність. Після Божественного втручання доля Єзекії радикально змінилася. Бог може втручатися в наше життя й сьогодні. Він готовий виявити милість і любов до нас, Своїх дітей, якщо ми зі щирим серцем звертаємося до Нього в молитвах. Я не раз був свідком Божих чудес, пов'язаних зі здоров'ям людей.

КОЛИ ЛІКАРІ БЕЗСИЛІ

Дружина пастора, який хрестив мене 1975 року, ще молода жінка, теж одного разу почула страшну новину: рак молочної залози. І почалося: операція, метастази в головний мозок, хіміотерапія, опромінення... Жінка втратила волосся, схудла, виснажилася. І врешті лікарі визнали: «Ми в цій ситуації безсилі. Ми спробували всі доступні методи лікування. Як бачите, ніщо не допомагає».

Ви не повірите, але ця жінка жива й досі. Її давно зняли з онкологічного обліку. У неї відросло волосся, відновилися сили. При зустрічі з нею нікому навіть на думку не спадає, що ця жінка понад 40 років тому боролася з невиліковним захворюванням. Важко в це повірити. І як пояснити те, що трапилося? Це справді результат прямого Божого втручання в долю жінки, яка молилася сама та просила своїх братів і сестер по вірі молитися за неї та її здоров'я. І сталося чудо.

ХВОРОБА

Хочу розповісти історію маловідомого поета Івана Козлова, який у розквіті сил опинився прикутим до лікарняного ліжка. Його паралізувало, він не міг рухатися, ще й осліп. Що може бути гірше, ніж у молоді роки втратити здатність самостійно пересуватися й бачити світ? Утім, Іван Козлов з Божою допомогою знайшов у собі сили

й далі жити повноцінним життям. Він почав писати вірші, які за своєю глибиною та внутрішньою духовною енергією незрівнянні. Вони дарують натхнення й наділяють життєдайною силою кожного, хто їх читає. Чому? Бо народжені в серці, яке знає, що таке страждання, біль і розпач.

Пам'ятайте: Бог краще знає, що сприяє нам на добро. Важко змиритися з думкою, що хвороба може послужити людині на користь, але хто знає? Іван Козлов свого часу визнав: те, що з ним сталося, – це Боже втручання в його долю. У такий спосіб Господь спас його для вічного життя. Можливо, якби це нещастя не спіткало його, він так і прожив би життя у світських задоволеннях, утративши вічність.

ЖОДНИХ НАРІКАНЬ

У нашому житті іноді відбуваються зустрічі, які залишаються в пам'яті назавжди. У мене багато років тому була така зустріч. Після закінчення медичного інституту я працював лікарем і звершував пресвітерське служіння в місцевій громаді. Якось пастор попросив мене відвідати одну літню жінку, яка вже давно не приходила на богослужіння до церкви через хворобу. Мені сказали, що в неї саркома ока. Вона жила сама, родичі чомусь відвідували її вкрай рідко. Коли я йшов до цієї жінки, мені було страшно. Я не знав, що говорити, як потішити її в цій біді. Ще молодий і здоровий, я за своє життя не зазнав навіть сотої частки страждань, які випали на долю цієї жінки. Вона усвідомлювала, що приречена.

Лікарі виписали її додому помирати. Від ока вже нічого не залишилося, до того ж хвороба вразила й частину кісток черепа. Переступивши поріг будинку, я відразу відчув запах тіла, яке розкладається. Як лікар, я добре знав цей запах.

Жінка вийшла мені назустріч, і я побачив, що половина її обличчя обв'язана хусткою. Та коли ми зустрілися з нею поглядом, її єдине здорове око випромінювало таку радість, що всі мої страхи відразу розсіялися. Мені не потрібно було добирати слова, щоб якось її розрадити й підтримати. Говорила переважно вона. Однак не про свою хворобу, не про лікарів, які не змогли їй допомогти, не про родичів, які чомусь її забули. Жодних нарікань, жодного слова невдоволення. Ця жінка говорила про свого Бога, Котрого вона любить, і про те, як її любить Господь.

Я подумав: «Господи, як можна в цій ситуації, коли ти приречений, коли в тебе немає жодного шансу на одужання, говорити про те, що Бог тебе любить?» Однак ця жінка справді говорила про те, що відчувала. У її погляді було стільки надії та якоїсь неземної радості, що не я її, а вона мене, молодого й здорового, надихнула, підтримала та зміцнила у вірі.

Я йшов від неї з відчуттям, що за моєю спиною вирости крила віри. Під час нашої розмови я раптом відчув, що ця жінка живе вже іншим, майбутнім життям, яке Господь приготував усім, хто полюбив Його. Вона жила тим славним майбутнім, яке настане на цій грішній Землі, коли Господь прийде знову й покладе край злу, гріху, людському болю, стражданню, хворобам та смерті. Вона жила передчуттям світлої обітничі: «Він обітре кожну сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні болі, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:4).

Живіть надією на Боже чудо, якщо не в цьому житті, то сподіваючись на час, коли будуть зцілені всі фізичні й душевні рани, – під час Другого приходу Христа. Присвячуйте кожен день для Його слави.

Євген Зайцев

У БОГА НЕМАЄ ЕКОНОМІЧНИХ КРИЗ

Через кризу одній жінці затримали заробітну платню на тривалий час. Грошей не було, запас продуктів вичерпався. Згодом вже не було чим годувати дітей, і вона почала молитися Богові: «Господи, що робити? Як вчинити в цій ситуації?»

Під час молитви Господь дав їй думку: «Іди до тієї крамниці, бери всі продукти, які тобі потрібні, і ставай до сьомої каси». Вона впізнала Божий голос.

З вірою жінка пішла до вказаного магазину, скромно взяла лише необхідні продукти (не за принципом: якщо задарма – бери якомога більше). Вона стала біля сьомої каси, як було сказано, і чекала, що буде далі. Бог сказав так вчинити, але ж Він не кинув гроші з неба. Жінка почала озиратися, чи не з'явиться хтось зі знайомих чи віруючих друзів, аби позичити гроші. Однак черга рухалася, попереду залишився один покупець, а нікого знайомого, як і раніше, не було видно.

Коли чоловік розрахувався та прийшла її черга, касирка поклала на касову стрічку табличку «Технічна перерва». Жінка подумала: «Слава Богу, що технічна перерва. Може, за цей час хтось підійде і позичить гроші». Проте ніхто не з'явився. І раптом через гучномовець вона почула оголошення: «Сьогодні нашому супермаркету виповнилося десять років. З нагоди такої події ми проводимо акцію: той, хто стоїть першим до сьомої каси, отримує весь набір продуктів безкоштовно!» Слава Богу за Його турботу!

Господь може дивовижним чином подбати про кожного з нас, так, як ми й уявити не могли. Довіряйте Господу своє життя, майбутнє, і Він неодмінно проведе вас найкращими шляхами і ви переживете особливі досвіди з Ним. Адже в Бога немає економічних криз.

Записала Лідія Власик

БОГ НЕ ДОЗВОЛИВ

Капелан В'ячеслав

Дякую за молитви й підтримку капеланського служіння. Нещодавно я повернувся з Бахмута і хочу поділитися досвідом про Божу милість. У Бахмуті 4 січня дещо сталося. Я спілкувався з воїнами, молився за них, роздавав їм нашивки з написом «Господь оберігає та дає перемогу». Приїхали два медики, і я також поділився з ними нашивками. Один із них попросив шеврон зі словами «З Богом за Україну», і я віддав йому свій.

Вони сіли в автомобіль, але ще не рушили. Раптом за два метри від них (від мене метрів 25) прилетів один снаряд, а згодом – другий. Обидва не розірвалися. На авто, у якому сиділи медики, посипалася земля. Один з них вийшов з автомобіля, увесь тремтів, підійшов до мене й промовив:

«Капелане, дякую, що ти тут. Бог справді захищає». Потім сказав, що цю нашивку залишить своїм дітям та онукам як свідчення про особливу Божу охорону. Усі, хто був свідком цієї ситуації, визнають, що це Божа рука не дозволила розірватися снарядам і Господь зберіг їх. Навіть найзапекліші скептики погоджуються, що два снаряди поспіль, які не розірвалися, – це Боже чудо.

Наш Бог живий, і Він робить чудеса й сьогодні. Господь присутній на фронті, щоб захищати й підтримувати наших воїнів, медиків, волонтерів, цивільних. І Він допоможе нам здобути перемогу.

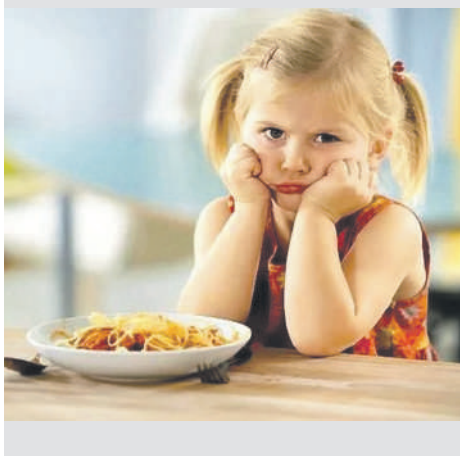
НЕ РОЗПОЧИНАЙ З ТРЕТЬОЇ ФРАЗИ

Щоразу я кажу своїй доньці: «Не розпочинай із третьої фрази!» Якось, тільки сівши за стіл, вона з відчаєм та образою в голосі запитала:

– Чому мені не дали хліба?
– Це третя фраза, донечко, – відповіла я. – Перша має бути: «Дайте мені, будь ласка, хліба». Вісімдесят відсотків проблем вона розв'язує на місці. Друга фраза: «Вибачте, я казала, що мені потрібний хліб. Можливо, ви не почули?» Імовірність отримати хліб зростає до 95 %. І лише якщо після цього не дали хліба, можна говорити третю фразу: «Чому мені не дали хліба?» Однак, найімовірніше, вона не знадобиться.

Коли вас переполює обування, невдоволення й образа на чийсь поведінку, подумайте, чи говорили ви іншій людині, чого хочете, а чого ні? Чи здогадується вона, чим ви незадоволені? Люди чинять багато що не тому, що вони бажують нам погано, а тому, що зайняті своїми проблемами і не думають про наші струни душі. Однак вони здатні багато зробити на нашу користь, якщо ми дамо їм про це знати.

Аліка Калайда

**Сміливі можуть
впасти, розумні
програти, сильні мо-
жуть посковзнутися,
однак ті, хто йде з
Ісусом, точно здобу-
дуть перемогу.**

ОДНЕ ЗАПИТАННЯ ЗМІНИЛО СТОСУНКИ

Багато років ми з дружиною вели запеклі бої. Озираючись у минуле, я не розумів, як ми взагалі одружилися: наші характери зовсім несумісні. І що довше ми жили в шлюбі, то частіше виникали суперечності. Багатство не зробило наше життя легшим. Навпаки, проблеми лише загострилися. Напруження між нами досягло такої точки, що поїздка у відрядження здавалася мені звільненням, хоч і тимчасовим.

Ми сварилися так часто, що вже складно було уявити мирне життя під одним дахом. Ми раз у раз брали одне одного на кпини, і обоє старанно ховали біль за кам'яними фортецями, які спорудили навколо своїх сердець. Ми опинилися на межі розлучення й обговорювали його неодноразово.

Коли я поїхав у відрядження, ми вкотре посварилися під час телефонної розмови. Я відчував люту, безсилля та глибоку самотність. Я розумів, що досяг межі, більше мені не витримати. Тоді я звернувся до Бога. Ці хвилини закарбувалися в моїй пам'яті назавжди.

ТИ НЕ МОЖЕШ ЗМІНИТИ ЇЇ

Я стояв під душем у готелі й говорив Богові, що мій шлюб – помилка і я більше так не можу жити. Так, ідея розлучення мені ненависна, але біль від спільного життя виснажив мене.

Я не міг зрозуміти, чому нам із дружиною так важко. У глибині душі я знав, що вона добра людина. І я теж. То чому ж нам не вдається налагодити стосунки? Чому я одружився із жінкою, характер якої так не підходить моєму? Чому вона не хоче змінюватися?

Я сів на підлогу просто в душі й розридався. З темряви відчаю прийшло осяяння: «Ти не можеш змінити її. Ти можеш змінити тільки себе». І я почав ще більше молитися: «Якщо я не зможу змінити її, Господи, тоді зміни мене». Я молився до глибокої ночі й під час польоту додому. Я молився на порозі будинку, де на мене чекала ображена дружина. Я знав, що вона, найімовірніше, не удостоїть мене й поглядом при зустрічі.

ЯК Я МОЖУ ЗРОБИТИ Твій ДЕНЬ КРАЩИМ?

Тієї ночі, коли ми лежали так близько одне до одного й водночас так далеко, я зрозумів, що мені потрібно робити. Наступного ранку, ще лежачи в ліжку, я повернувся до дружини й запитав: «Як я можу зробити твій день кращим?» Вона подивилася на мене сердито: «Що?» Я повторив запитання. «Ніяк, – різко відповіла вона. – Чому ти про це запитуєш?» «Я просто хочу знати, як мені зробити твій день кращим», – спокійно і щиро відповів я.

Вона подивилася на мене цинічно: «Ти хочеш щось зробити? Гаразд, тоді вимий кухню». Схоже, дружина думала, що я вибухну від злості. Однак я кивнув: «Добре». Піднявся й вимив кухню.

Наступного дня я запитав те саме: «Як мені зробити твій день кращим?» «Прибери в гаражі», – почув я у відповідь. У мене того дня справ було вдосталь, і я зрозумів, що дружина сказала це навмисне, аби позлити мене. Так кортіло спалахнути у відповідь. Проте натомість я сказав: «Добре». Підвівся й наступні дві години наводив лад у гаражі. Дружина не знала, що й думати.

Наступного ранку я знову запитав її: «Як мені зробити твій день кращим?» «Ніяк! – сказала вона. – Ти нічого не можеш зробити. Будь ласка, припини це». Я відповів, що не припиню, тому що дав собі слово. «Навіщо ти це робиш?» – «Тому що ти дорога мені. І наш шлюб важливий для мене».

СТІНА МІЖ НАМИ ВПАЛА

Наступного ранку я знову поставив це запитання. І так було щодня. Посеред другого тижня сталося диво. Під час мого запитання очі моєї дружини наповнилися слізьми, і вона почала плакати.

Заспокоївшись, вона сказала: «Будь ласка, припини ставити мені це запитання. Проблема не в тобі, а в мені. Я знаю, що зі мною важко. Не розумію, чому ти досі залишаєшся зі мною». Я ніжно взяв її за підборіддя, щоб подивитися прямо у вічі: «Бо я люблю тебе. Як мені зробити твій день кращим?»

«Це я повинна тебе запитувати», – розчулилася дружина. «Повинна, але не зараз. Зараз хочу змінитися я. Ти повинна зрозуміти, як багато для мене означаєш».

Дружина поклати голову мені на груди і промовила: «Пробач мені, що я поводитися так жадливо». «Я кохаю тебе», – сказав я. «І я тебе кохаю», – відповіла мені взаємністю вона. «Як мені зробити твій день кращим?» Дружина подивилася на мене ласкаво: «Може, ми побудемо вдвох якийсь час? Тільки ти і я». Я усміхнувся: «Я б дуже цього хотів!»

Так я запитував понад місяць. І наші взаємини змінилися. Припинилися сварки. Потім дружина почала сама запитувати: «Що б ти хотів, щоб я зробила? Як мені стати кращою дружиною для тебе?»

Стіна між нами впала. Ми почали спілкуватися відверто, вдумливо про те, що ми хочемо від життя та як нам зробити одне одного щасливішими. Ні, ми не розв'язали вмиль усі свої проблеми. Я навіть не можу сказати, що ми більше ніколи не сварилися. Проте сварки траплялися дедалі рідше.

НЕ РОБИ ІНШУ ЛЮДИНУ СВОЄЮ КОПІЄЮ

Ось уже 30 років, як ми одружені. Я не тільки кохаю свою дружину, мені подобається бути з нею. Багато наших відмінностей стали нашими спільними сильними сторонами, а решта, як показав час, не було варте наших нервів. Ми навчилися краще дбати одне про одного, а головне – відчувати в цьому потребу. Шлюб вимагає зусиль.

Згодом я зрозумів, що наша історія була ілюстрацією значно важливішого уроку про шлюб. Справжня любов не в тому, щоб зробити іншу людину своєю копією. Вона в тому, щоб виявляти терпіння й турботу заради щастя коханої людини.

Я не хочу сказати, що наш досвід «спрацює» для кожної пари. Однак я безмежно вдячний Богові за відповідь і натхнення, які прийшли до мене того дня у вигляді простого запитання. Я вдячний, що в мене, як і раніше, є сім'я й моя дружина прокидається поруч зі мною щоранку. Я щасливий, що навіть тепер, через десятиліття, час від часу один з нас запитує: «Як мені зробити твій день кращим?»

Рік Роучер

**Наше призначення
полягає не в тому,
щоб народитися,
вирости, вступити до
університету, одру-
житися чи вийти
заміж, народити,
виросити дитину
та померти. Наше
призначення – стати
світлом, відповіддю
на чийсь проблему,
підтримкою та при-
кладом для багатьох
людей.**

ДВОМ КРАЩЕ, НІЖ ОДНОМУ

«Краще двом, як одному, бо мають хорошу заплату за труд свій, і якби вони впали, підійме одне свого друга!» (Екл. 4:9, 10).

Нещодавно ми з дружиною уклали договір щодо нас і наших звичок. Протягом трьох місяців ми зобов'язалися працювати над такими звичками: сімейна прогулянка раз на тиждень, не їсти після 19:00 та о 22:00 бути вже в ліжку. Також до договору ми прикріпили конверт на благодійність. За кожну невдачу у виконанні умов договору ми кладемо в конверт 20 грн. Коли я пишу ці слова, у конверті вже є 180 грн.

До укладання цього договору мені було важко самотужки сформувати подібні звички. Думаєте, я не молився, не читав Біблію, мотивувальні книги? Усе це я робив. Та Соломон не дарма пише: «Краще двом, як одному». І цей принцип працює на 200 %. Це не означає, що потрібно перестати молитися, досліджувати Святе Письмо й читати мотивувальні книги. Усе це – потужні інструменти для формування нових звичок у житті молоді.

Хтось сказав: «Людині потрібна людина». І це правда. Бог створив нас соціальними істотами. Нам по-

трібні поруч такі, як ми. Коли тобі важко, ця людина може обійняти тебе, стати з тобою на коліна і заступатися за тебе в молитві, говорити підбадьорливі слова. «А коли б хто напав на одного, то вдвох вони стануть на нього, – і нитка потрібна не скоро порветься!» (Екл. 4:12). Диявол постійно зацікавлений у тому, щоб ми програвали свої маленькі чи великі битви. Щоразу, як у нашому розумі з'являється порив до відродження, бажання змінити щось у своєму житті, – лукавий уже тут. Він приходить без запрошення.

Ісус посилає в наше життя людей, сповнених Святого Духа. Такі друзі дорожчі за будь-які коштовності. У моєму випадку це моя дружина. Чи маєш ти найкращого друга, який піде з тобою в найстрашнішу битву – битву з твоїм «я»?!

В одну з п'ятниць, повертаючись увечері з богослужіння, я, як завжди, захотів їсти. На годиннику була 20:30. Ми зайшли на кухню, і я підійшов до холодильника. Відкрив його, і рука потягнулася до смачненького. Я вже був готовий програти цю битву. Звичка має велику силу, але Христос сильніший. І цієї миті дружина врятувала мене, промовивши мотивувальні слова. Вона допомогла мені зупинитися й перебороти своє «я». Почалася війна, яка, я вірю, завершиться перемогою.

Перед тобою сьогодні нова битва. Я не знаю, із чим саме ти борешся. Проте я впевнений, що тобі вже набридло програвати. Знайди друга, який буде поруч, коли у твій бік летітимуть стріли лукавого.

Станіслав Прокопеч

БУРИТО

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 4 тортільї чи лаваша
- 1 помідор
- 350 г вареної квасолі
- 100 г кіноа
- 350 г кукурудзи
- 1 солодкий перець
- 2 авокадо
- 100 г сиру «Сулугуні»
- 2 ч. л. соусу сальса чи кетчупу
- 1 пучок зелені

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Наріжте помідор кубиками, перець соломкою, додайте квасолі, кукурудзу, соус сальса чи кетчуп і тушуйте на сковороді, доки овочі не стануть м'якими.
2. Кіноа відваріть згідно з інструкцією на упаковці. Коли буде готова, додайте до овочів.
3. Наріжте авокадо тонкими смужками. Дрібно наріжте зелень, викладіть начинку на тортілью чи лаваш.
4. Покладіть зверху порізане авокадо і посипте тертим сиром і зеленню. Згорніть бурито конвертиком.

Смачного!

ПАТЕЛЬНЮ ПОТРІБНО МІНЯТИ

Гуляючи берегом, юнак звернув увагу на дивну поведінку рибалки. Той захоплено закидав вудку. Риба швидко клювала, і рибак її витягав. Потім відбувалося незрозуміле. Рибалка діставав лінійку і ретельно вимірював довжину риби. Велику він викидав у річку, а дрібну кидав у відро. Юнак намагався зрозуміти логіку чоловіка, але йому не вдалося. Нарешті він підійшов до рибалки й запитав:

– Не можу зрозуміти: чому ви дрібну рибу залишаєте, а велику назад відпускаєте?!

– Розумієш, – відповів рибалка, – пательня в мене маленька: усього 20 сантиметрів!

Цей рибалка нагадує людей, які живуть одним днем і не збираються шукати інші можливості, змінити щось на краще у своєму характері, своїй духовності, звичках, житті, побуті. Можливо, за декілька кроків від них є інше, значно краще життя. Проте багатьом не вдається його побачити через зосередженість на незначних питаннях і дрібних проблемах.

Пательню потрібно міняти. Тобто над собою потрібно працювати щодня. У такому режимі свідомість має можливість поступово розширюватися. Неможливо відразу виростити дерево. Також неможливо відразу внутрішньо змінитися, але поступово, якщо робити маленькі кроки щодня, цього досягти цілком реально.

ВЕГЕТАРІАНСЬКА «МІМОЗА»

- 300-350 г сиру панір (можна адигейського або тофу)
- 300 г картоплі
- 2 морквини
- 2 стебла селери
- 5-6 листів норі
- сіль за смаком
- соєвий майонез за смаком

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Картоплю й моркву відваріть до готовності. Остудіть, очистіть і натріть на тертці. Селеру також натріть.
2. Листи норі дрібно порвіть і залийте невеликою кількістю гарячої води, потім збийте блендером до однорідної маси.
3. Сир натріть на тертці. Змішайте в мисці одну частину сиру, водорості, майонез із сіллю.
4. «Посипка з сиру» – до другої частини дрібно натертого сиру додайте трохи куркуми й солі, перемішайте.
5. Викладіть салат шарами: панір з норі – майонез – морква – майонез – селера – картопля – майонез – посипка з сиру. Прикрасьте зеленню.

Смачного!

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець –
видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
Валентин Шевчук

Відповідальний редактор
Лідія Власик

Коректори
Людмила Шаповал
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Тетяна Романко

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 2.02.2023 р.
Наклад 55 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
E-mail: dzherelo@ukr.net
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійно-му порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifesource.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**

БІБЛІЙНІ КУРСИ В СМАРТФОНІ

Швидко, зручно, цікаво!

bibleawr.com ☎ 0800 30 20

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО-
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТІЯНСЬКІ КНИГИ

для
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

* Можлива
оплата картою
«єПідтримка»

